

Pedojeerne

– Det var som å komme på førsteplass etter å ha løpt et maraton. Sånn føltes det.
(«Fredrik», 17 år) Foto: Helle Svanevik

Av:

Helle Svanevik, journalist

Audun Bårdseth, journalist

Fatin Ben Abdellah, research

Lise Kristin Valgermo, nyhetsredaktør

Tidens Krav Innholdsfortegnelse

1. Dette er saken.....	s. 3
2. Slik startet det.....	s. 3
3. Metoder - Slik jobbet Tidens Krav.....	s. 4
3.1 Nyhetsverdi.....	s. 4
3.2 Hypoteser.....	s. 4
3.3 Mappedstruktur.....	s. 4
3.4 Kommunikasjon og intervju.....	s. 5
3.5 Sosiale medier.....	s. 6
3.6 Verifisering.....	s. 8
4. Etikk.....	s. 8
4.1 Anonyme, mindreårige kilder.....	s. 8
4.2 Bruk av bilder og video.....	s. 9
4.3 Påstander.....	s. 10
4.4 Bruk av ordet "pedofil".....	s. 10
4.5 Varsling til politi?.....	s. 10
5. Erfaringer.....	s. 11
5.1 Sikkerhet.....	s. 11
5.2 Foto.....	s. 11
5.3 Research.....	s. 11
5.4 Ta skjermdumper.....	s. 11
5.5 Vær hyggelig.....	s. 12
6. Oppsummert - hva er nytt?.....	s. 12
7. Vedlegg.....	s. 14

1. Dette er saken

Pedojegerne utgir seg for å være unge gutter eller jenter på sjekkeapper og sosiale medier, og starter samtaler – enten med tilfeldige mennesker, på jakt etter mistenkelig oppførsel, eller ved å oppsøke noen de allerede mistenker å være seksuelt tiltrukket av mindreårige.

Når de får napp, blir neste steg å få avtalt et møte så pedojegerne får gjennomført det som er selve målet: Konfrontasjon og utlevering på sosiale medier.

De som blir lurt av pedojegerne, risikerer nemlig å møte en maskert gjeng som vil utsette dem for slag, spark og ydmykelser. Det hele blir gjerne filmet og senere spredt på sosiale medier, med skjermbilder fra samtalelogger, fullt navn og anklager om pedofili eller overgrep mot mindreårige – ofte begge deler.

Før Tidens Krav publiserte sine saker om pedojegerne var det ingen som hadde samlet og publisert et helhetlig bilde av hvem disse pedojegerne er.

Tidens Krav har intervjuet tre personer som er medlemmer. En av dem er en mindreårig gutt, lokalisert i Møre og Romsdal. De to andre er ledere av nettverket, og er to av tre som startet Pedo Hunting Norway. De anonyme intervjuene forteller om et nettverk av mindreårige over hele Norge, detaljer om hvordan de jobber og hvorfor de er med i nettverket.

2. Slik startet det

I juni og juli 2024 fant journalist Fatin Ben Adbellah (*sommervikar i Tidens Krav*) flere kanaler på forskjellige sosiale medier, som tilhørte nettverket Pedo Hunting Norway.

Hun bestemte seg for å følge med på alt som ble postet. Hun opprettet kontakt med hen som administrerte de ulike kontoene. Hun får bekreftet av hen, som kaller seg for presseansvarlig og leder, at det finnes medlemmer i Møre og Romsdal. Hun

fanget også opp en Instagram-story der gruppen søkte etter medlemmer fra et bestemt område i Møre og Romsdal.

Personene bak kontoene ville ikke la seg intervju da Adbellah spurte i juli, men en måned etter fikk hun en melding uoppfordret fra presseansvarlig om at de hadde noen medlemmer i fylket som ville la seg intervju. Presseansvarlig sier hen også kan svare på spørsmål.

3. Metoder - Slik jobbet Tidens Krav

3.1 Nyhetsverdi

Nettverket hevder de har medlemmer i vårt dekningsområde (Nordmøre/Møre og Romsdal), noe som tidligere ikke har vært skrevet om eller kjent via andre medier.

Dette er organisert kriminalitet, der de går etter en spesifikk gruppe.

Borgerverngrupper som driver privat rettshåndhevelse er forbudt i Norge.

Lederne av nettverket hadde på dette tidspunktet ikke latt seg intervju av andre om hvem de er, hvordan de opererer og hvorfor. Ingen medier hadde klart å bygge tillit med dem.

3.2 Hypoteser

Før vi hadde fått bekreftet tid og sted for første intervju, hadde vi disse hypotesene:

- Nettverket er mer utbredt enn det som har kommet frem i media.
- Pedojegerne mener politiet ikke gjør nok. De mener de avløser politiet.
- Noen av medlemmene er mindreårige, som har falt utenfor og ønsket å være en del av en gruppe.
- Det foregår mer på sosiale medier enn vi tror.

3.3 Mappedstruktur

Det ble satt på to journalister, en på research og en leder for prosjektet. Fotografer ble hentet inn når det var behov.

Det ble opprettet en mappestruktur i Google Disk, delt mellom alle som var involvert i prosjektet. Vi organiserte mappene slik:

- Gjøreliste (planleggingsliste for hvem som skulle gjøre hva i redaksjonen)
- Planleggingsmøter (logger fra møter vi hadde i redaksjonen)
- Kildeliste (med telefonnummer, eposter og eventuelle lenker)
- Bilder (skjermdumper fra alle sosiale medie-kanaler, chatlogger)
- Video (video publisert av pedojegerne og skjermvideoer av poster på Instastory)
- Intervju (transkriberinger)
- Tall og statistikk (statistikk fra politi, SSB og domstol på antall overgrepssaker i en gitt periode)
- Publiseringsplan (oversikt over saker vi planla å publisere og hvilken rekkefølge de skulle komme i)

3.4 Kommunikasjon og intervju

Kontakten mellom Adbellah og presseansvarlig ble overført til journalist Helle Svanevik i august, da Adbellah var ferdig som sommervikar. Adbellah fortsatte med å gjøre research til saken, og fulgte med på nettverkets kanaler på sosiale medier (*se punkt 3.4*).

Kommunikasjonen i starten foregikk via tekst på appen Signal, og flyttet seg deretter til chat på Telegram.

Det viktigste vi gjorde i begynnelsen var å få dem til å stole på oss - og spesielt på Svanevik som journalist. For at de skulle få tillit til oss, var vi tidlig ute med å forklare hvordan vi jobber med anonyme kilder. Vi ga dem kontroll fra start: *de fikk bestemme tid og sted og de vil få lese saken før publisering*. Er de ikke fornøyd, trekker vi saken.

De ble gjort kjent med at vi i ettertid kom til å kontakte politiet for å intervju dem om pedojeger-nettverket. De ble også gjort kjent med at vi kom til å prøve å snakke med noen som var dømt for overgrep mot mindreårige.

At vi tok oss denne tiden til å forklare og fortelle hva vi ønsket fra dem (*Hvem er dere og hvorfor gjør dere dette?*), gjorde at presseansvarlig organiserte et møte mellom Svanevik og 17-åringen vi har valgt å kalle «Fredrik».

Vi utførte to fysiske møter med Fredrik, med en måneds mellomrom. Begge møtene ble tatt opp på lyd og ble transkribert etterpå.

På det første møtet med Fredrik hadde presseansvarlig fått tilsendt spørsmål på forhånd. Fredrik virket ukomfortabel og noe lukket i svarene sine. Svanevik forsikret ham om at han kunne fortelle henne det han selv ønsket, og at det ikke lå noen forventninger til ham. Intervjuet ble avsluttet etter omtrent 20 minutter, med avtale om at de skulle møtes en gang til.

Andre gangen vi møtte Fredrik var han mer avslappet. På grunn av kommunikasjonen via tekst på Telegram, hadde vi før møtet klart å få Fredrik til å stole på at vi holdt identiteten hans anonymt. Her lot vi Fredrik bare få lov til å snakke. Selv om han kunne begynne å snakke om noe helt annet enn det vi spurte om, stoppet vi han ikke. Dette hjalp oss med å danne et bilde av hvem Fredrik var som person, som hjalp oss med tanke på hvordan han ble fremstilt i artikkelen.

Intervjuet vi fikk med de to lederne av nettverket ble gjort via chat på Telegram.

Artikkelen ble gjennomlest av presseansvarlig før publisering. På grunn av tilliten vi hadde bygd, var det ingen endringer som ble gjort i selve artikkelen - kun noen presiseringer i faktaboksen med oversikt over hendelser som knyttes til pedojegerne. Fredrik hadde ikke bedt om å få lese saken før publisering, men vi avtalte at han skulle gi beskjed hvis han ville lese den etter publisering. Det gjorde han dagen etter at saken gikk ut på nett, og fikk tilsendt en PDF-versjon. Fredrik hadde ingen kommentarer til saken.

3.5 Sosiale medier

Mens vi kommuniserte med pedojegerne, holdt Adbellah et godt øye med nettverkets kanaler i sosiale medier. Målet var å passe på om det skulle dukke opp

noe nytt om vårt eget dekningsområde, eller om det ville dukke opp noe som fortalte oss om hvem de var. Alt ble lagret, enten ved å ta skjermdump eller skjermopptak.

I et søk på TikTok, under søkeordet "pedohunters norway", fant vi en konto med over 1.000 følgere som allerede hadde publisert redigerte videoer av voldshendelser. Kontoen publiserte også TikTok-videoer fra tilsvarende svenske og danske kontoer, noe som tyder på at fenomenet spredte seg raskt i Skandinavia.

Videoene som ble delt på TikTok ble også publisert på X, uten sensur. X-kontoen var lenket til en Telegram-kanal, og denne lenken ble jevnlig promotert. Også TikTok-brukeren lenket til Telegram-kanalen.

Etter å ha funnet det som så ut som deres offisielle konto på TikTok, var det bare å begynne å skrolle gjennom kommentarfeltet på videoene til brukeren, følgerne og brukerne de selv fulgte. Man kunne identifisere kontoene deres ut ifra profilbilde, brukernavn og eventuelt profil-beskrivelse. For eksempel var det mange som promoterte Telegram-kanalen på sin profil-beskrivelse. Vi fant også flere andre kontoer som hadde logoen deres som profilbilde, uten at brukeren assosierte seg med gruppen.

Alle brukerne vi fant på TikTok ble lagt inn i et dokument, der vi hadde oversikt over alle brukernavnene og link til profil, samt en kort beskrivelse av brukeren. På denne måten kunne vi flere ganger i uken gå inn på oversikten og sjekke om brukerne hadde vært aktive. På denne måten kunne vi også fange opp om noen ble deaktivert/slettet, noe som skjedde ofte.

Vi brukte også søkemotorene til de forskjellige sosiale medier-plattformene. Vi kunne legge inn for eksempel "pedohunters", "phn", "phn norway", "phunting norway". Det var varierende på hvor mye det fungerte ut ifra de forskjellige Some-plattformene (Instagram, TikTok og X). TikTok hadde for eksempel i en periode blokkert "pedohunters", slik at ingenting dukket opp. På X fant vi mye usensurert, og det vi fant på Instagram og TikTok var tungt sensurert med videoeffekter, musikk eller ved måten de klippet videoene på. Den mest effektive metoden var altså å sjekke følgerlistene og kommentarfeltene.

Om vi klarte å fange opp absolutt alle kontoene ved hjelp av denne metoden er trolig ikke tilfelle. Men på grunn av omfanget av kontoer og materiale, merket vi fort at dette var et nettverk som vokste fort.

3.6 Verifisering

Etter å ha sikret oss første intervju med Fredrik, kontaktet vi Faktisk.no for hjelp til å verifisere videoer som Pedo Hunting Norway hadde lagt ut på Telegram. Faktisk.no gikk gjennom omtrent 20 videoer, som nettverket hadde publisert mellom juni og oktober 2024.

Verifiseringen førte til at vi kunne knytte Pedo Hunting Norway til åtte av landets elleve fylker, og tolv kommuner. Noen av videoene ble både geo- og personverifisert, mens de fant enten offerets identitet eller stedet hvor videoen ble filmet i resten av videoene.

Dette bidro til presentasjonen av vår sak, som pekte tilbake på vår egen hypotese om at nettverket er mer utbredt enn som tidligere har kommet frem i media.

4. Etikk

4.1 Anonyme, mindreårige kilder

En av de største utfordringene våre var at kildene var anonyme, også for oss. Vi visste ingenting om Fredrik, annet enn at han var 17 år (ifølge han) og at han bodde i Møre og Romsdal.

Punkt 4.8 i Vær varsom-plakaten sier: *“når barn omtales, er det god presseskikk å ta hensyn til hvilke konsekvenser medieomtalen kan få for barnet. Dette gjelder også når foresatte har gitt sitt samtykke til eksponering.”*

Siden vi ikke visste hvem Fredrik egentlig var, kunne vi ikke ettergå alderen hans eller noe annet i forbindelse med hans identitet. Dette gjelder også hans foresatte. Dette gjør det vanskelig å vurdere kilden, men det var også eneste mulighet å få gjennomføre intervjuet, og for å få vite mer om hvorfor disse ungdommene tar loven i egne hender.

At vi har intervjuet alle de tre pedojeger-kildene anonymt har vi vurdert opp mot behovet for å fortelle om den voldelige borgerverngruppen, og å gi dem en mulighet til å fortelle om hvorfor de gjør dette.

Vi kunne slå fast at den ene lederen var en sikker kilde, da personen var administrator på Telegram-kanalen som nettverket bruker for å publisere video og bilder. Fredrik satte oss i kontakt med den andre lederen.

Vi tok oss tid til å forklare Fredrik at når saken var publisert, så var det ingen vei tilbake. Vi var veldig nøye med å ikke skrive noe som ville gjøre han gjenkjennbar, og vi forklarte om hva konsekvensene kunne bli for ham om han skulle fortelle personer han kjente om intervjuet med oss.

4.2 Bruk av bilder og video

Noen bilder av voldshendelser, fra pedojegerne, hadde allerede blitt publisert av andre medier i forbindelse med forskjellige politietterforskninger.

Vi valgte å publisere, med egen sensurering, bare et fåtall av det materiale pedojegerne hadde publisert. Vurderingen vår var å ikke sensasjonalisere det pedojegerne gjør. Vi ville også vise hensyn til ofrene og til eventuelt mindreårige pedojegere, som kanskje ikke visste hva de var med på.

Pedojegerne hadde allerede hatt mye medieomtale. Det som ikke hadde blitt publisert av andre, var et lengre intervju med dem. Dermed ble fokuset vårt på det vi hadde, som ingen andre hadde.

På møte nummer to med Fredrik hadde vi med en fotograf for å ta bilder. Bildene kunne vi ikke bruke, da Fredrik hadde tatt på seg klær som kom til å bli gjenkjent, uansett hvor mye vi sensurerte bildene. Vi endte opp med å bruke et av bildene, men det måtte mye sensurering til. Toppbildet er av Fredrik fra det første møtet, som Svanevik tok for å sikre seg et bilde i tilfelle han skulle trekke seg fra møte nummer to.

4.3 Påstander

Det som Fredrik eller de to lederne av nettverket påsto, måtte etterfølges av politi eller deres egen dokumentasjon. Igjen måtte språket i artikkelen være klart, med tanke på at noen av påstandene ikke kunne etterfølges.

Historien som Fredrik forteller om i starten av artikkelen, kan ikke vi fastslå har skjedd. Han hadde ingen dokumentasjon til å bevise dette. Derfor er det også viktig at vi opplyser leserne om dette.

Vi velger å ikke identifisere nyhetsmeldingen om vold i Kristiansund, som pedojegerne hevder var dem. Dette av hensyn til offer og de mindreårige som er involvert.

4.4 Bruk av ordet “pedofil”

På et møte der vi gikk gjennom saken linje for linje, var vi veldig nøye med bruke språk som ikke slår fast at noen er pedofil.

Den informasjonen som er tilgjengelig om møtene pedojegerne har med ofrene, ligger i videoene de selv publiserer. Faktisk.no kan geo- og personverifisere, men det er ikke mulig for oss eller Faktisk å verifisere at ofrene i videoene er pedofile. Ofrene ligger ute på nett med synlig ansikt og fullt navn. Skjermdumper de legger ut av det som angivelig er chat mellom dem og offeret, kan vi ikke verifisere som ekte.

Tittelen på saken ble “Gutter som jakter pedofile”. Vi mener den er innafor, da ordet “jakter” er et verb som ikke slår fast at man faktisk fanger det man er ute etter.

4.5 Varsling til politi?

I et av intervjuene med Fredrik fortalte han oss om en person han og flere i nettverket er ute etter å ta. Han hevdet de holdt på å legge en plan for å “ta ham”. Det ble da diskutert om hvordan vi skulle ta denne informasjonen videre, fordi slik informasjon kan forhindre at noen blir utsatt for noe kriminelt. Fredrik viste oss ansiktet på personen de var ute etter, i tillegg et brukernavn på en sosial medie-plattform.

Etter å ha diskutert saken, og rådført oss med redaktørforeningen, kom vi fram til at om vi skulle ha varslet om dette videre til politi - da ville vi blitt en part i en mulig politietterforskning.

Det er ikke pressens oppgave å forhindre en kriminell handling, men å fortelle om dem.

5. Erfaringer

5.1 Sikkerhet

Før det første møtet med Fredrik diskuterte vi sikkerheten til journalisten, som skulle møte ham. Vi vet at dette er mennesker som ikke er redde for å bruke vold, og vi visste veldig lite om personen vi skulle møte.

Fredrik bestemte at møtene skulle foregå et gjemt sted, som ikke var så langt unna andre mennesker. Det ble bestemt av ledelsen i Tidens Krav at journalisten ikke fikk dra alene. To journalister dro, men bare Svanevik skulle møte Fredrik alene. Vi ønsket ikke å skremme ham, og vi ville ikke bryte tilliten vi hadde bygget opp over lang tid. Den andre journalisten holdt seg i nærheten, i tilfelle noe skulle oppstå.

5.2 Foto

Vi burde ha jobbet mer med foto av Fredrik. Her burde vi ha vært tydelig på å fortelle ham hva slags klær han burde ha på seg da vi skulle ta bilder av ham. Fredrik er en ung kilde, som ikke er medievant. Selv om vi var flinke til å fortelle om hvordan vi jobbet og hva han kunne forvente, var dette et punkt som vi glapp på.

5.3 Research

På prosjekt som krever en tilstedeværelse på flere sosiale medier, er det en god ide å gi en person det fulle ansvaret for å følge med og lage en systematisk oversikt over publiseringer. Dette valgte vi å sette ut av redaksjonen til Abdellah på tilkallingskontrakt. Da kunne hun selv ta en time hver dag til å oppdatere oss.

5.4 Ta skjermdumper

Det ble tatt skjermdumper av alle tekstmeldinger mellom journalist og kilder. Etter at kommunikasjonen med lederne av nettverket ble flyttet til Telegram, ble dette enda

viktigere. Presseansvarlig hadde satt på funksjonen “*self-destruct timer*”. Denne funksjonen gjør at meldinger vil slettes for begge parter etter 24 timer. Man kan se om personen har satt på “self destruct” ved at meldingen har to haker på seg. Skjermdumpene hjalp oss ikke bare med sitering, men også til å gå tilbake i tidslinjen i kommunikasjonen.

5.5 Vær hyggelig

Mennesker er mennesker, også de som begår kriminelle handlinger. Mye av kommunikasjonen vi hadde med pedojegerne var alltid i en hyggelig tone. Vi tok oss veldig god tid til å forklare hva vi var ute etter, og vi la aldri press på dem. Dette skulle de få styre, vi skulle bare dokumentere.

6. Oppsummert - hva er nytt?

Lederne i nettverket Pedo Hunting Norway hadde ikke latt seg intervju tidligere i media. De hadde bare kommentert enkeltsaker, som var under politietterforskning.

I saken vår kom det fram at de hevder å ha en leder i hvert fylke. De hevder å ha både jente- og guttegrupper som gjør selve “catfishingen”, og guttegrupper som utøver ydmykelse og vold mot dem de møter. Samarbeidet med Faktisk.no viste at dette nettverket har spredt seg til åtte fylker og tolv kommuner. Denne kartleggingen har ikke blitt gjort før, og har satt et søkelys på hvordan unge mennesker rekrutteres på sosiale medier.

Det setter søkelyset på en ny type hatkriminalitet og problematikken rundt borgerverngrupper. I intervju med politi forteller de at denne typen borgervern gjør jobben til politiet vanskeligere, selv om nettverket selv hevder de gjør det for å avlaste politiet.

Da Tidens Krav publiserte artikkelen, sammen med artikkel på politiets synspunkter og Faktisk.no sin kartlegging, ble artikkelen spredd gjennom friflyt-ordningen i Amedia. Artikkelen ble publisert hos 31 nettaviser, og ble en av Tidens Kravs mest leste i 2024.

Den store interessen for de første sakene bekreftet vår antagelse om at dette var et relevant og interessant tema. Dette ga oss et godt grunnlag for å fortsette prosjektet med å belyse pedofili fra en rekke vinkler.

I ettertid har vi publisert flere saker som omhandler temaet pedofili og overgrep. De har resultert i veldig god lesing og har blitt delt i andre aviser i Amedia. Disse sakene inkluderer intervju med politiets etterforskere på nett, en forsvarsadvokat, en pedofil og en psykolog.

Vedlegg

Artikler publisert samtidig, 09. november 2024

:

1. Tidens Krav: Gutter som jakter pedofile:

<https://www.tk.no/gutter-som-jakter-pedofile/f/5-51-1608748>

2. Tidens Krav: Politistasjonssjefen: – Dette er en veldig, veldig farlig utvikling:

<https://www.tk.no/politistasjonssjefen-dette-er-en-veldig-veldig-farlig-utvikling/f/5-51-1609004>

3. Faktisk.no: Verifiserte videoer knytter «pedojegere» til 12 norske kommuner:

<https://www.faktisk.no/artikkel/verifiserte-videoer-knytter-pedojegere-til-12-norske-kommuner/122128>

4. Tidens Krav, leder: Derfor skriver Tidens Krav om pedojegerne:

<https://www.tk.no/derfor-skriver-tidens-krav-om-pedojegerne/o/5-51-1609392>

Artikler som Tidens Krav har publisert i etterkant av intervjuet med pedojegerne:

1. De virkelige "pedojegerne": <https://www.tk.no/de-virkelige-pedojegerne/f/5-51-1615329>

2. – Jeg forsvarer personen, ikke handlingen:

<https://www.tk.no/jeg-forsvarer-personen-ikke-handlingen/f/5-51-1616722>

3. – Jeg tok meg selv i det, da jeg gikk over den grensa:

<https://www.tk.no/jeg-tok-meg-selv-i-det-da-jeg-gikk-over-den-grensa/f/5-51-1617181>

4. De kan være påfallende normale: – Men det er vanskelig å være vennen, kjæresten, moren eller faren til noen med pedofili:

<https://www.tk.no/de-kan-vare-pafallende-normale-men-det-er-vanskelig-a-vare-vennen-kjaresten-moren-eller-faren-til-noen-med-pedofili/f/5-51-1617541>